

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola XII. Innocentii Papae II. Ad Stephanvm Sancti Memmii Abbatem.
De priuilegiis eiusdem monasterii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

EPISTOLA XII.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD STEPHANVM SANCTI MEMMII ABBATEM.

De priuilegiis eiusdem monasterii.

*Innocentius episcopus seruus seruorum Dei dilecto filio Stephano
ecclesiæ sancti Memmii eiusque successoribus regulariter
substituendis in perpetuum.*

OFFICII nostri nos hortatur auctoritas pro ecclesiarum statu satagere, & earum quieti & vtilitati salubriter, auxiliante Domino, prouidere. Dignum namque & honestati conueniens esse dignoscitur, vt qui ad earum regimen assumpti sumus eas & a prauorum hominum nequitia tueamur, & beati Petri atque apostolicæ sedis patrocinio muniamus. Proinde, dilecte in Domino fili Stephane abbas, ecclesiam sancti Memmii, cui Domino auctore præesse dignosceris sub apostolicæ sedis protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Statuentes vt quascumque possessiones, quæcumque bona, præfata ecclesia impræsentiarum iuste & legitime possidet, aut in futurum concessione pontificum, liberalitate principum, oblatione fidelium, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permaneant. Sane per hoc apostolicæ sedis priuilegium constituimus, vt post sæcularium canonicorum decessum nullus in prædicta beati Memmii ecclesia nisi regularem vitam professus substituatur canonicus, ac decedentium canonicorum præbendæ in vsus fratrum regularium redigantur. Obeunte vero te nunc eiusdem loci abbate, nullus ibi abbas nisi regularis canonicus, & secundum beati Augustini regulam, subrogetur. Decernimus ergo vt nulli omnino hominum liceat prænominatam ecclesiam temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam venire tentauerit, iram Dei & beatorum Petri & Pauli indignationem incurrat, atque in extremo examine districtæ

ultioni subiaceat, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Iudicem præmia æternæ pacis inueniant. Amen. *Sic signatum:*

Ego Innocentius catholicæ ecclesiæ episcopus.

Datum Iotti per manum HaimERICI sanctæ Romanæ ecclesiæ diaconi cardinalis & cancellarii, v. Kalendas Martii, indictione IX. incarnationis dominicæ anno MCXXXI. pontificatus autem domini Innocentii II. papæ anno secundo. Sigillatum laqueo rubro sigilli plumbei.

CONCILIVM CLAROMONTANVM
INNOCENTII PAPÆ AVCTORITATE INDICTVM,
quo Anacletus antipapa & inuasor sedis apostolicæ
condemnatur, anno Domini MCXXX.

ANNO
CHRISTI
1130.

NOTA.

Causa &
acta Con-
cili.

Concilium.] Initio pontificatus hanc Synodum apud Claromontem in Gallia celebratam esse propter schismaticum & pseudo-pontificem Anacletum testatur Otto Frisingensis lib. 7. cap. 18. his verbis: *Non multo post Honorio mortuo grauisimum schisma in ecclesia oritur, Innocentio canonice electo, filio Petri Leonis violentia amicorum suorum qui fortissimi in Vrbe erant, fauente sibi Rogerio Siculo, intruso. Cui dum Innocentius resistere non valeret, Vrbe cedit, transiensque Alpibus Gallias ingreditur, vbi in regno Gallici regis in ciuitate apud Claromontem Concilium celebrans nuntios Lotharii Conradum Iuuaniensem, Eribertum Monasteriensem, episcopos obuios habuit. Eadem Synodo Anacletum condemnatum fuisse testatur Platina in vita Innocentii his verbis: Innocentius, celebrato apud Claromontem Concilio, Petrum antipapam cum sectatoribus damnauit. Hæc ille.*

CONCILIVM STAMPENSE
CONTRA ANACLETVM ANTIPAPAM
congregatum anno Domini MCXXX. tempore Inno-
centii II.

NOTA.

Innocentii
electio ap-
probat.

Concilium.] In hac Synodo, auctore sancto Bernardo, damnatum esse Petrum antipapam, qui se Anacletum nominabat, contra vero